

Vážená paní profesorko a spolužáci,
tímto vám chci představit knihu Apuleius – Apologie aneb vlastní obhajoba proti nařčení z čarodějnictví od Luciuse Apuleiuse. Vydalo jej nakladatelství Svoboda ve své sérii Antické knihovny, jako prémiovou knihu pro své čtenáře. Do češtiny přeložil Václav Bahník. Předmluvu a rejstřík napsal Radislav Hošek.

Osnova:

1. Informace o autorovi
2. Informace o díle
3. Ukázka z díla
4. Charakterizace stylu a jazyka
5. Hodnocení
6. Použitá literatura a zdroje

Římský spisovatel Lucius Apuleius se narodil okolo roku 125 n.l. v Madauře, římské provincii Numidia. Své vzdělání dostal v Kartágu a Athénách, kde si oblíbil platónskou filosofii. Odtud šel do Říma, kde si kvalitní právníckou prací podepřenou rétorskými výkony vydělal značné jmění. Jeho smrt se datuje okolo roku 180. Mezi díla, která napsal můžeme zařadit – O světě, Zlatý osel. Psal filozofická díla.

Jedná se o obhajující se monolog. Mluví zde pouze hlavní postava, jménem Lucius Apuleius. Text je ještě doprovázen odbornými výklady. Děj se odehrává ve starém římském císařství, kdy Maximus Claudius pomocí Apuleiosovo nevlasního syna Sicinia Pudense vznáší obvinění na Apuleiuse z magie a čarodějnictví. Kniha popisuje jeho obhajobu z roku 158.

Ukázka z díla :

Mnohem pravděpodobněji by znělo, kdyby sis byl raději vymyslel, že jsem se sháněl po takových a některých jiných věcech než po rybách (tomu by se totiž možná věřilo, protože to odpovídá obecně rozšířeným představám); musel bys ovšem mít nějaké vzdělání. K čemu je dobrá ulovená ryba? Ještě tak k jídlu, když je připravena. K čarování však podle mého názoru nepomáhá ani trochu. Řeknu ti, proč si to myslím. Mnozí pokládali Pythagora za žáka Zóroastrova a za podobného znalce magie, jako byl on, a přesto se vypravuje, že když jednou spatřil blízko Metapontu na břehu své Itálie, která se pro něho stala druhým Řeckem, jak nějakí rybáři vytáhli síť,

koupil jejich úlovek a po zaplacení poručil vysvobodit chycené ryby ze sítě a vrátit je mořské hlubině. Určitě by si je nenechal vyklouznout z rukou, kdyby věděl, že jsou nějak užitečné pro magii.

Tento člověk s tak nevšedním vzděláním, horlivý napodobovatel starých autorů, si totiž pamatoval, že Homér, básník s všestrannými znalostmi, přesněji s většími zkušenostmi ve všem, než jaké měl kdokoli jiný na světě, přisoudil veškerou kouzelnou moc ne moři, ale zemi, když říkal o jedné kouzelnici, že byla znalá tolika bylin, co prostorná země jich rodí, a na jiném místě ve svém díle úrodná půda tam rodí přemnoho bylin; četné z té směsice bylin jsou léčivé, četné však zhoubné. Naproti tomu nikdy u Homéra nepoužívá žádný prostředek získaný z moře nebo z ryb Próteus při kouzlech se svým zevnějškem, Odysseus nad jámou, Aiolos nad svým koženým měchem, Helena nad měsídem na víno, Kirké nad svým pohárem ani Venuše nad svým pásem.

Vy jste jediní, pokud lidská paměť sahá, kdo přenáší jakýmsi zmatením přírody kouzelnou moc bylin, kořinek, ratolestí a kamének z nejvyšších hor do moře a kdo ji vkládá do břicha ryb. A tak jako bývalo při čarování zvykem vzývat Mercuria přinášejícího kouzelné formule, Venuši svádějící lidská srdce, Lunu znající tajemství noci a Trivii vládnoucí podsvětím stínům, vaší zásluhou bude od nynějška Neptun se Salací, Portunem a celým Néreovým sborem přeložen od rozbouřených mořských vln k rozbouřeným milostným vášním.

Styl, kterým autor píše je velmi rozmanitý. Je zde monolog doplněný úryvky z básní různých autorů. Text je číslován, pro lepší orientaci v poznámkách a rejstříku na konci knihy. Autor užívá obvyčejné, tak i odborné názvy. Velice častým jevem je přirovnání. Text je obohacen dodatkem autora.

Hodnocení : Kniha se mi líbila. Na to, jak je stará, tak se velice pěkně a rychle čte. Její pojetí je na tuto dobu zajímavé.

Literatura a zdroje : samotná kniha Apologie aneb vlastní obhajoba proti nařčení z čarodějnictví

http://hu.wikipedia.org/wiki/Madaurai_Apuleiosz